

VASKBÄNK, m. 2. En lång, fyrsidig, lutande kista, hvarpå alummjöl vaskas.

VASKER, vassk'r, m. sing. (fam.) Liten pojke.

VASKFAT, n. 5. (boktr.) Fat, hvori formen lägges vid vaskning.

VASKGULD, n. sing. Guld, som erhålles genom vaskning af jord, hvaruti guldkorn finnas.

VASKMALM, m. sing. Vaskad malm.

VASKNING, f. 2. Arbetet eller förfarandet, då något vaskas.

VASKSTEN, m. 2. Stenhäll, hvarpå vaskning förrättas i ett tryckeri.

VASKTRÅG, n. 5. Tråg, hvori guld vaskas.

VASKVATTEN, n. 5. Vatten, som användes eller blifvit användt till vaskning.

VASKVERK, n. 5. Inrättning till malmers vaskning.

VASS! int. (pop.) Förkortadt af *Vasserra*. *Ja v!* *V. trecken!* d. s. s. *Vasserra trecken!*

VASS, m. 2. 1) (bot.) Se *Bladvass*. — 2) Ställe i sjö, flod o. s. v., beväxt med vassrör. *Sitta vid v-en och meta*. (Fig. fam.) *Sitta i v-en och skära pipor*, hafva godt tillfälle att förtjena utan fara och omak. — *Ss. V-beväxt, -lik, -rugga*.

VASSARF, m. sing. Se *Nate*.

VASSBRYN, n. 5. Se *Vasskant*.

VASSBUK, m. 2. Mjukfenig fisk, 3 tum lång, ofvan blåaktig, inunder silfverglänsande. Rökt kallas den Böckling. — Borde rätteligen skrivas *Hvassbuk*.

VASSERRA! vasä'rra, int. (pop. o. fam.) Utrop, af samma betydelse som: Bevars! *Ja v!* *V., så grann du är!* Äfven säges i samma mening *V. tre* ell. *tri!* *V. trecken!* v. *dö!* förvrängt af *Vars herra tre* ell. *Vars herra död*, d. v. s. Vår Frälsares trä (kors), död — uttryck, som i medeltiden brukades, då man ville bedyra något.

VASSKANT, m. 3. Kanten af vass (bem. 2). *Ro utmed v-en*.

VASSKNIPPA, f. 1. Knippa af vass-strån.

VASSLA, f. sing. Den vattenaktiga beståndsdelen i mjölk. — *Ss. Vassleaktig*.

VASSLA SIG, v. r. 1. Blifva vasslig.

VASSLIG, a. 2. 1) Säges om mjölk, som skurit sig, så att vasslan blifvit derur afskild för sig. — 2) Tunn som vassla.

VASSPIPA, f. 1. 1) Se *Rörpipa*. — 2) Se *Vassrör*, 2.

VASSRUGGE, m. 2. pl. — *ruggar*. Rugga af växande vass.

VASSRÖR, n. 5. 1) Se *Vass-strå*. — 2) Rör af ett ur sjön upptaget och torkadt vass-strå.

VASS-STRÅ, n. 4. Strå eller stånd af växande eller ur sjön upptagen vass.

VASS-SVINGEL, m. sing. En art Svingel. *Festuca Borealis*.

VAST! int. (sjöt.) Stopp!

VATERBORD, vät'rbord, n. 5. (t. *Wasserbord*; skepp.) Däckplankorna närmast ett fartygs sidor, och i hvilka spygatten äro utskurna.

VATERSEGEL, vät'rseg'l, n. 5. (sjöt.) Ett trekantigt segel, som fordom, i rum seglats, brukades under ändan af mesanbommen.

VATERSTAG, vät'rstagg, n. 5. (skepp.) Tåg eller kettingar, som stötta bogspöten.

VATIKANEN, - - -känänn, m. sing. def. 1) Palats i Rom, der påfven vanligen bor. — 2) (fig.) Romerska hofvet eller regeringen.

VATTEN, vatt'n, n. 5. 1) (utan plur.) En öfver hela jorden utbredd flytande vätska, i rent

tillstånd utan smak, lukt eller färg, 820—840 gånger tyngre än luften, genomskinlig, oändtändlig, bestående af väte och syre, fordom räknad till de fyra elementerna. Hafs-, Sjö-, Flod-, Källvatten. *Dricka v. Sitta på v. och bröd*, utstå fängelsestraff med förplågning endast af vatten och bröd. *Sätta på v. och bröd*, insätta i straff-fängelse med dylik förplågning. (Fam.) *Jag har ej v. och bröd*, förtjenar ingenting. *Solen drar v.*, säges, då starka strålar eller strimmor utskjuta från solen ned åt horisonten, ett tecken till att luften är full af dunster. *Snön går i v.*, smälter, tår bort. (Fig. fam.) *Gå i v.*, äfv. blifva till intet, förfelas, misslyckas. (Fam.) *Tala rent som v.*, tala mycket rent. *Kunna sin lexa som v.*, kunna uppläsa den utantill obehindradt. (Med.) *V. i bröstet, i hufvudet, i lifmodren, i pungarna*, vattusot, då bröstet, hufvudet &c. äro angräpnade. — 2) (med plur.) Samling af denna vätska, såsom bildande haf, sjö, flod, träsk, o. s. v.

Vattnet stiger, faller. Till lands och v., både på land och på hafvet. *Stå under v.*, vara öfversvämmad. *Sätta under v.*, låta öfversvämmas.

Högt, lågt v., se *Uppsjö, Utsjö*. (Sjöt.) *Intaga v.*, läcka. *Vattnet blommar*, se *Blomma*. (Fig. fam.) *Taga sig v. öfter hufvud*, inlåta sig i ett företag, försöka något, som man ej är vuxen.

(Ordspr.) *Allt v. skall i hafvet*, säges om något, som gerna samlar ihop sig på ett ställe, eller hos en person. *I lugnaste* (äfv. *stillaste, djupaste*) *v. gå största fiskarne*, se *Fisk*. — 5) (med plur.)

Farvatten. *I de nordiska vattnen*. — 4) (utan plur.) Säges fam. om svag, vattenaktig supamat, svaga drycker, o. s. v. *Denna soppa, detta vin är bara v.* — 5) (utan plur.; fig.) Säges om en bok, skrift, hvans innehåll saknar tankar, behag och uttryck. *Hans verser äro bara v.* — 6)

(utan plur.) *Urin. Låta ell. kasta sitt v. Hålla sitt v.* — 7) Glansen i en diamant. *Denna diamant har ett skönt v.* — *Ss. V-afledning, -blandad, -brist, -bärning, -dike, -drickning, -flöde, -förråd, -graf, -grop, -göl, -halt, -ho, -häm-tare, -hämtning, -hämtningsplats* eller

-ställe, -kittel, -källa, -lös, -puss, -rymd, -ränna, -samling.

VATTENAFVÄGNINGS-INSTRUMENT, n. 5. o. 5. Instrument, hvaremd vatten afväges. Kallas äfv. *Nivellervåg, Nivellerinstrument*.

VATTENAKTIG, a. 2. 1) Till beskaffenhet liknande vatten, tunn som vatten, blandad med vatten. *V. vätska. V-t blod. V. färg*, mycket utspädd. — 2) (fig.) Utan idéer, kraft och uttryck. *Ett v-t skaldestycke. V. stil*. — 3) Som består eller härrör af vatten. *V-a meteorer*. — *Vat-tenaktighet*, f. 3.

VATTENALG, f. 3. (bot.) Se *Alg*.

VATTENBÄCK, m. 2. Kärl, hvori kalfatjernet doppas vid kalfatring.

VATTENBAD, n. 5. 1) Bad i vatten. — 2) (kem.) Ett kärls upphettning i ångan af kokande vatten.

VATTENBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Ett insektslägte.

VATTENBEHÅLLNING, f. 2. Stor fördjupning (reservoir), hvaruti vatten förvaras.

VATTENBELG, m. 2. Ett slags belg, i hvilken en luftmassa inspärres af vatten och deraf drives i elden. Kallas äfv. *Hydrostatisk belg*.

VATTENBI, n. 4. Hane bland bien, större än arbetsbiet, trögt och utan gadd. Kallas äfven *Drönare*.